

Setkání

v Lisabonu

Byl prosinec roku 2022, pro mě konec semestru, učení se na zápočty a dodělávání semestrálků. V tom všem shonu na mě vyskakuje příspěvek na instagramu od Sekce pro mládež o SDM v Portugalsku. Vždyť jo, ono je vlastně v Lisabonu a už příští rok! A tak blízko? V tu chvíli jsem ani o vyplnění přihlášky nepřemýšlel.

Během zimy a jara jsme s přáteli ze Střelice a Pozlovic začali shánět informace o celém setkání, a to na sociálních sítích nebo na přípravných setkáních organizovaných centry pro mládež. Pečlivě jsme si museli naplánovat dopravu, pročítali jsme si podrobně program a plánovali jsme, kam se vydáme v místě setkání na výlety. Najednou jsme se už ale ocitli na vídeňském letišti, sedící v letadle mířícím směr Porto, kde probíhal předprogram Světových dnů.

Po zjištění prvních informací, nalezení vlakových a autobusových spojů jsme se ocitli v tělocvičně předměstí Porta v malebné vesničce Sao Romao, odkud jsme se vydávali na veškeré poznávání místní kultury. Hned první den přišla nabídka ubytovat se v rodinách. Já jsem pobýval ve velmi mladé rodině s manžely a dvěma malými kluky, tak

jsem si spolu zahráli mezinárodní zápas ve fotbale. Starali se o nás velmi pěkně a učili nás místním tradicím a zvykům. Na samotném předprogramu jsme s přáteli využívali kromě českých mší svatých a veškerého oficiálního programu také výlety k moři, na památky Porta nebo také poznávání místních gastro podniků. Týden utekl jako blížící se vlna na portské pláži a už jsme seděli v autobusech mířících směrem na jih, do centra dění Světových dnů mládeže.

Při příjezdu do Lisabonu na nás čekalo milé přivítání od českých pořadatelů v našem národním centru. V dobré atmosféře jsme se tedy zaregistrovali a odebrali

se ubytovat. Čekalo nás také milé setkání s našimi kamarády z farnosti, kteří se do Lisabonu vydali pěšky nebo autem, a tak jsme si hned první večer s nimi užili u ochutnávky místních specialit. V Lisabonu jsme měli možnost se setkávat i s lidmi jiných národů.

Zajímavé bylo potkat v metru třeba Brazilce nebo Ekvádorce a sledovat jejich bujaré veselí. My jako Češi jsme samozřejmě nenechali nic náhodě, a tak bylo zvykem se připravovat za zpěvu našich lidovek.

Každé dopoledne jsme se mohli účastnit programu v českém centru, kdy nám naši biskupové a kněží společně s organizátory vytvořili perfektní program, a to nejen pro zábavu a seznámení, ale také pro duchovní zážitek nebo třeba jen jako takové pozastavení a modlitbu nad všemi, které nosíme v našich srdcích a nejsou třeba na sekání s námi.

Z návštěv a poznávání lisabonské kultury ve mně nejvíc utkvěla socha Krista vyhlížející na celý Lisabon, omylná, ale o to krásnější plavba po moři, výhledy na noční město, zákusek Pastel de nata a portské víno, místní levná a dobrá káva, ale také nespočet zážitků a setkání s dalšími účastníky Dnů mládeže. Jedno odpoledne jsme měli i krásné náhodné setkání s papežem, když jsme procházeli okrajem Lisabonu, a místní zavřená silnice a naše zvědavost nám umožnily nevěšdní zážitek být tak blízko otci Františkovi.

Často se nám však stalo, že jsme se pozastavili nad myšlenkou, že je na setkání dávano až moc prostoru Bohu. Špatně tekoucí ledová sprcha, davy lidí nebo poničené toalety či nedostatek informací od organizátorů nás přiměly k myšlence, že se my sami v našich domovech máme dobře. Sáhnout na hlubinu jsme měli možnost při pouti na večerní vigi-

lii s papežem Františkem, kdy jsme s kamarády vyrazili o něco dříve, abychom obsadili dobrá místa pro naše přátele. Ten večer byl duchovně velmi silný, ukončený papežovými myšlenkami: v životě existuje pouze jedna věc, která je zadarmo. JEŽÍŠOVA LÁSKA.

Slavnostní nedělní ráno bylo zpestřeno budičkem od jednoho místního DJ kněze, který zajímavým způsobem dokázal probudit 1,5 milionu účastníků setkání na velké pláni, kde jsme strávili celou noc. Mše svatá byla zajímavá i pro naše kněze a biskupy, kteří ji mohli sloužit ve speciálních sektorech v blízkosti otce Františka.

Poslední dny v Lisabonu jsme strávili odpočinkem v místních parcích a klimatizovaných kavárničkách při venkovních teplotách dosahujících téměř 40 °C. Kuriozitkou pro naši partu byla i cesta zpět do našich domovů, kdy se nám naše letadlo opozdilo o 36 hodin. Čekání na letadlo strávené vedle letiště pod mostními pilíři, zpříjemněné ranním zavlažováním trávníku, na kterém jsme spali, nebo mravenci krmící se místními pochutinami, které jsme odváželi do našich domovů.

Teď už sedím v kancelářském křesle u nás doma, sepisuji tento článek při hlasovém doprovodu radia Proglas a pořadu Ozvěny z Lisabonu, a tak nějak na mě celé setkání doléhá. Byl to Zážitek s velkým Z, za který jsem velmi rád všem nejbližším, se kterými jsme mohli setkání prožít, organizátorům, Portugalsku, kněžím a biskupům. Ale také hlavně Bohu, že má tak dobré nápady a prostřednictvím všech lidí a otce Františka tato světová setkání dělá.

Jakub Vašulín

Rise Up

Světové dny mládeže v Lisabonu byly jistě plné skvělých zážitků, překvapení a mnoha dobrodružství. Já jsem jel na setkání společně se skupinou zaštitěnou centrem pro mládež v Příchovicích, a tak jsem si již před setkáním byl jistý tím, že bude o zábavu postaráno.

Rozhodli jsme se zúčastnit už předprogramu v diecézích, a tak jsme se vydali do Portugalska 25. července. Na lisabonské letiště jsme dorazili až večer, ale poměrně rychle jsme našli českého koordinátora, který nás posadil na autobus směřující do Porta. Tam jsme dorazili až pozdě v noci, ale cestou jsme se seznámili s tím, jak to chodí na portugalských silnicích (silnější vyhrává). Byli jsme na první noc ubytováni v českém záchranném centru pro poutníky (v tělocvičně).

Ráno dalšího dne jsme všichni dostali mapu portského metra, kartičky na dopravu a vydali jsme se na místo, kde jsme měli být ubytováni. Naše skupina byla ubytovaná v jedné škole kousek od centra. Jen co jsme dorazili na místo, dostali jsme od našich hostitelů trička dnů v diecézi, vaky a neomezený vstup do muzeí na dva následující dny.

Hned první den v Portu jsme objevili několik věcí: v Portugalsku mají výjimečně levnou kávu – shot espresso můžete koupit za úžasných 80¢, avšak ve všech kavárnách ho naleznete pod jménem expresso. Dalším naším objevem bylo, že v Portu fungují autobusy spíše jako veřejné taxi, kdykoli si může autobus „odmávnout“ kdekoli na okruhu, kterým projíždí, a kdykoli ho může kdokoli zastavit, když chce vystupovat. Takto jsem byl svědkem situace, kdy si pán zastavil autobus uprostřed kruhového objezdu. Z tohoto důvodu byly autobusy v Portu většinou nepředvídatelné.

V Portu jsme se podívali do několika muzeí, někteří z nás navštívili místní katedrálu a klášter a jiní trávili čas v místní tržnici, kde pili kávu a ochutná-

vali místní víno. Porto bylo plné milých lidí, skvělých míst a kouzelných výhledů.

Po dnech v diecézi jsme se přesunuli do Lisabonu, abychom se zúčastnili samotných Světových dnů mládeže. Naše skupina měla štěstí – byli jsme ubytováni kousek od centra ve farnosti Campo Grande. Jediná nevýhoda našeho ubytování byla prolétající letadla, která létala celý den a noc v intervalu 2,5 minuty.

Prvních několik dní jsme strávili ve stejném rytmu: ráno snídaně se všemi ubytovanými na stejném místě (z jiných národů jsme byli ubytováni s poutníky z Taiwanu), po snídani jsme zašli do nedaleké kavárny v parku, kde se spontánně scházelo mnoho Čechů z okolí. V ranních hodinách jsme mohli skoro na kohokoli v této kavárně promluvit česky a on by vám rozuměl.

Po ranní kávě jsme se vydali na dopolední program v českém centru, kde byly katecheze RiseUp, mše svatá a jiné programy. Jeden den jsme vyvšili obrovskou českou vlajku, kterou na předprogramu za pomoci vypůjčeného šicího stroje ušil jeden náš šikovný spolubratr. Odpoledne jsme obvykle trávili lovením místa na oběd a stáním ve frontách a také samozřejmě objevováním Lisabonu a skvělým programem v City of Joy.

Vítání svatého otce byl jedinečný zážitek. Vidět tolik lidí pohromadě na jednom místě bylo neskutečné. Svatý otec nám připomněl, že každý z nás je volán Bohem svým jménem a že každý z nás je jedinečný.

Křížová cesta v pátek mě skutečně oslovila, myslím že k mladým promluvila jazykem, kterému mohli opravdu porozumět.

V sobotu jsme vyšli pěšky na vigiliu k oslavě světového dne. Celý program byl dobře promyšlen a uspořádán a myslím, že mohl pomoci mladým lidem přijít blíže k Bohu. Svatý otec se dokonce rozhodl projet všemi sektory, a setkat se tak s námi se všemi.

Myslím, že Světové dny mládeže stály za to a těším se na všechny v Soulu v roce 2027.

Tobiáš O. Velinský

